

Előfizetési árak:

A kiadóhivatalban átvéve:	
Egész évre . . .	8 frt — kr.
Negyedévre . . .	2 „ — „
Helyben házhoz hordva:	
Egész évre . . .	10 frt — kr.
Negyedévre . . .	2 frt 50 kr.
Vidékre postán szállítva:	
Egész évre . . .	12 frt — kr.
Negyedévre . . .	3 „ — „

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Apáczai u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

A főrendiház és a válság.

Budapest, január 18.

Ma a főrendiház tartott ülést és nem kisebb egyéniség, mint *Vasary* Kolos bíboros hercegprímás kért a kormánytól felvilágosítást a helyzetről. Báró *Bánffy* miniszterelnök válaszolt is és válaszában — noha hivatkozott arra, hogy a kibontakozási tárgyalások folynak és ezeket nem időszerű zavarni — elég világosan kifejtette, hogy a kormány biztosítani akarja a kiegyezést és a házszabályok revízióját és ha ez bizonyos ellenengedmények árán el nem érhető, a maga módja szerint helyre fogja állítani az alkotmányos rendet. Utóbbi kijelentését általánosan úgy értelmezték, hogy a miniszterelnök, ha az ellenzékkel megállapodásra nem jut, fel akarja oszlatni a Házat.

A továbbiakban adjuk az ülésről szóló részletes tudósítást és a miniszterelnök kétségtelenül érdekes beszédjét egész terjedelmében.

Ritka látványosság a főrendiházban, hogy a karzat zsufolva legyen. Rendesen csak néhány odatévedt alak hallgatja az unalmas morzsolásokat. A muzeum régiséggyűjtőjébe indultak s véletlenül botlanak be a koronás tanácskozó terembe. . . És csöndesen bámulnak le a földszinten hallgatóra ülő főrendekre. Mély csönd van az egész teremben. Még a jegyző mormogása is inkább imádkozáshoz hasonlít.

Ma azonban minden megváltozott. A karzaton kacskiás, karsu, virágos kalapu asszonyok sorakoztak, kristályüveges iorgnetteken tekintgetve a lenn rajzó főrendekre. Az asszonyok háta mögött roskadásig tele férfiakkal a karzat, szinte kiszorítják helyükből az újságírókat.

Odalenn a tanácskozó teremben fiatalos élet

pezdül. Zsong-bong a terem, fűgén járnak-kelnek az öreg urak. Ott ülnek helyükön bíboros palliumukban a hercegprímás és dr. *Schlauch* Lőrincz, nagyváradai bíbornok püspök. Hátuk megett csak 6—7 püspök sorakozik. Megjött *Héderváry* a horvát bán is. Daliás alakja általános feltűnést kelt. Itt van *Wekerle* Sándor is, aki most minden érdeklődés központja. Mondják, hogy holnapután felszólal *Bánffy* ellen s a karzat lesve lesi ezt a csemegét.

Most megszólal halkán *Vay* báró alelnök csegettűje. A főrendek helyükre sietnek. A miniszterek teljes számmal bevonulnak. Csak a beteg *Fejérváry* hiányzik. A bejelentések, előterjesztések teljes figyelmesség mellett siklanak el. Ki törődik most ezekkel?

. . . A római és görög mithos meztelen alakjai csodálkozva néztek szét a nyüzsgő, vitalközö tömegben az előcsarnokban. Az egyházpolitikai viták óta nem láttak ilyen fölfordulást. Elgondolkozva, meglepetten szóltak egymáshoz:

— Mi történhetett, ugyan mi? Talán bizony a revízió . . . a revízió . . .

A nevezetes ülés teljes lefolyása a következő volt:

A főrendiház ülése délelőtt 11 órakor nyílt meg. Napirend előtt a hercegprímás szólalt fel.

Vasary Kolos hercegprímás: Nagyméltóságú elnök ur! Méltóságos főrendek! Szokatlan felszólalásomat a napirend előtt mentse ki aggodalmunk azon *megdöbbentő állapot felett*, a melybe jutottunk s a melynek miként való szanaláljáról eddigelé hivatalosan mit sem tudunk. Azt hiszem, hogy a méltóságos főrendek nézetével találkozom, ha a magas kormányhoz, mely bizonyára minden eshetőséggel számol, azon kérdéssel fordulok, hajlandó-e a t. kormány a főrendiházat, mint a törvényhozás egyik tényezőjét tájékoztatni arról, mit tett és mit szándékozik tenni a zavaros helyzet megszüntetésére?

Báró *Bánffy* Dezső miniszterelnök: Mélt.

tóztassék megengedni, méltóságos főrendek és nagyméltóságú elnök ur (Halljuk! Halljuk), hogy a hercegprímás ő Eminenciájának a kormányhoz intézett, ezen rövid napirend előtti felszólalásában foglalt kérdésére lehetőleg röviden, lehetőleg tárgyilagosan, nyilatkozhassam.

Kétségtelen, hogy a kormány maga is látja a helyzet komoly voltát, sőt elfogadom az ő Eminenciája által használt kifejezést: látja *megdöbbentő* voltát. Őszintén mondhatom, hogy a hibát a felelősség szempontjából magánál nem keresi, mert azt hiszi, hogy kellő időben, kellő beosztással, mindent megtett arra nézve, hogy ebbe az állapotba, ebbe a helyzetbe az ország ne jusson, illetőleg, hogy a köznyelven, talán nem egészen helyesen elfogadott ex-lex állapot elő ne álljon.

Már szeptember 6-ika óta a képviselőházban folyó tárgyalások állandóan olyan obstrukció jellemezéssel bírnak, hogy kétségtelenül *előrelátható volt*, a hangulatot tekintve, miszerint elkövetkezhetik az új év, a midőn sem a költségvetés megszavazva nem lesz, sem az indennit, sem pedig az Ausztriával feltétlenül az ország közgazdasági érdekében is megkövetendő kiegyezés még létre nem jött. Erre való tekintettel a kormány ismételt és ismételt különböző formákban tett kísérletet a képviselőházban, hogy a tárgyalás menetét folyamatba hozza; sajnos, eredménytelenül. Már most ilyen körülmények között, midőn az új év bekövetkezett, a között kellett választania, hogy egyszerűen feladva a további küzdelmet, az ellenzék obstrukciójának győzelmét biztosítsa, tehát a parlamenti elvekkal homlokegyenest ellenkező állapotot teremtsen meg, a hol a kisebbség akarata lehetetlenné teszi a parlamentarizmus alapelvét képező többségnek az érvényesülést; ezt már magának a parlamentarizmusnak alap-

A „TISZÁNTÚL“ TÁRCZÁJA.

Egy minta gazember.

Írta: Kines István.

Vannak emberek, kik csak arra születnek, hogy jó bolondjai legyenek másoknak. Aznak fáznak, huznak vonnak későn korán, de mi haszna, ha más veszi el, mit ők keresnek.

Csicsó Dénes is olyan jó bolondnak született. Valóságos fejős-tehene volt az ő drágalátos öcsésének már szopógyermek korától fogva. Még a bölcsőben feküdt a kölyök, máris Dénes pénzt kóstálta a gyermek kriszkindlije s később midőn bugyogóba bujtatták, az utolsó foltott, meg gombot is a nagy bácsi kontójára verték arra a bugyogóra.

Hát még a sok bevett ablak mennyit kóstált! Csicsó Dénes fizette meg valamennyit, hogy az emberek ne csináljanak valami nagy lármát abból a dologból. Eleven a gyermek. Annyi az egész. Minden amolyan csipp csöpp kihágásért csak nem lehet mindjárt beverni szegény kis Dini fejét. Különbözn csinálja, majd ha megtér lassan az esze, tesszem, mire diákembert faragnak belőle.

Mert hát azt faragtak. Hanem Dininek az esze alig akart megkerülni. A tanárok nem győzték dicsérni a rengeteg butaságát s annyira beleszerettek, hogy két-két osztályig fogták egy-egy osztályban.

A pénzköltéshez azonban nagyszerűen értett. Csak úgy ette a bankót. Csicsó Dénes sokszor rázta a fejét, a világot sem akart abba beleférti, hogy hát mire kell a kölyöknek annyi. Ha az egész város tartana cigarettával, vagy bankóba takarná a legfinomabb török dohányt, akkor se vethetne annyi pénz füstöt Dininél. Egy hónapban kétszer háromszor is jöttek tőle kérő, könyörgő, kunyoráló levelek s szegény bácsi mit tehetett volna? Küldött és utalványozott, hogy utóvégre a postás is megsokallotta már. Azt mondta rá:

— Hunczut gazember, a ki annyi pénzt megesszik. Huszszor a fogamhoz vernék minden garast előbb, hogysen annak az áldatlannak elküldeném.

Csicsó Dénes érezte, hogy a postás mond valamit, hanem azért mégis próbálta csitítani. Mert hát nincs az ugy, a mint gondolja. Nem a gyerekek kell az a sok pénz, hanem a tanároknak, ők a szegény diákok vámpírjai: A ki bankóval nem ken náluk, azt hát lefektetik, de ugy, hogy lakatos inasnak sem válik már be azontul. Azután Dini jó gyerek, áldott jó gyerek, vét az Uristen ellen, a ki csak egy árva szóval találja is bántalmazni.

A postás elhallgatott. Csicsó Dénes alaposan lepipálta. Hanem hát a nagybácsinak mégis szegyet ütöttek fejébe a hivatalban kritikus szavai. Azt gondolta, jó volna, ha egyszer megpróbálná s rövidebb pórázra fogná az ifjúrát. Kívánsi volt, ugyan mi lesz akkor

Mi lett volna? Dini tudott magán segíteni.

Mikor két három kérő, könyörgő sőt fenyegető levélre a nagy bácsi utalványa meg nem érkezett, fogta magát és elzalogosította magát az utolsó harisnyakötőjéig.

Kiváltani persze Csicsó Dénesnek kellett a végén.

Ugy kell neki, hadd fizessen duplán, ha egyszer nem tudja mi a becsület. Mit hagyja szegény öcsését olyan soká rimánkodni!

Időközben meghaltak Dini szülei is s a gyereket illetéknépen egészen nagybátyja nyakába szakadt. Annak kellett róla gondoskodnia, hogy ember váljék a gyerekből. No és Csicsó Dénesen nem unult. Megtett, a mit tehetett. Valósággal szerető édesapja lett annak a gazembernek.

Nagy anyagi áldozatokkal sikerült végre az iskolákon keresztül usztatni, az egyetemét is elvégeztette vele, szóval lábra állította teljesen. Most már megkereshette tulajdon eszével a maga kenyerét.

Meg is kereste. Volt hivatala olyan, hogy irigykedve emlegették tanulóitársai. Bolondra száll a füst, mondogatták mások, a miként hogy ugy is volt. Megtetszett egyszerűen az osztályfőnök leányának s azzal punktum, porzót rá: jövője egy és mindenkorra meg volt állapítva.

Csicsó Dénes föllélegzett. Azt hitte, most már rátekerheti végtére a madzagot az erős apadásnak indult bugyelláris szájára. Legaiább nem vándorol ki belőle az utolsó garas. Pedig . . . pedig . . . Dini ugy látszik arra az utolsó garasra is utazott.

elveinél fogva tenni nem tehetvén, a kormány kötelességének tartotta újév után is az ügyeket vezetni, az ország kormányzatát fentartani, az államháztartást érdeklő ügyekben rendelkezni. Tudja azonban ennek a nagy jelentőségét, nagy felelősségét, de felelősségének tudatában más-képp nem választhatott, mert megállítani az egész kormányzat gépezetét lehetetlenség volt.

Méltóságos főrendek! A helyzet azóta nem javult, sőt ellenkezőleg, azóta újabb és újabb komplikációk majdnem lehetetlenné tették a kibontakozást. Az utolsó időben azonban az ellenzéki egyesült pártok részéről bizonyos *transzakció* iránt tételt javaslat. Bárha nézetem szerint egy ilyen transzakciónak létrejötte akkor, a midőn arról van szó, hogy egy nagy többség támogatását bírósági és elmondhatom, *a korona bizalmát el nem veszített* kormány visszalépése követeltet bizonyos dolgok elérése érdekében, nem egészen mondható, hogy a parlamenti formáknak megfelelő volna a megoldás. Mindazonáltal tekintve a komoly helyzetet és tekintve azt, hogy súlyt fektetünk arra, miszerint Magyarországon az alkotmányos kormányzat lehetősége, még elvi áldozatok árán is biztosították, ezen *transzakcióba belemertünk*. Azt gondolom, hogy el is mentünk addig a határig, míg az elvi koncessziók olyan nagyok nem lennének, hogy az által feladatának bizonyos alaptételek, a melyekre feltétlen szükség van, úgy, hogy *jövőre ne biztosítsák* szemben a többség akarásával *a kisebbség akaratának a győzelmé* és hogy egy konkrét kérdésre vonatkozólag nyilatkoztam, hogy biztosították azon *gazdasági kiegyezés*, a mely kézen van, a képviselőház asztalán feszik és a melynek létrejötte Magyarországnak — a kormány nézete szerint — igen nagy fontosságú érdeke. Ezeknek a biztosítása reményében mégis a transzakciók folyamatban lévén téve, *a kormány lehetők tartja a megoldást, keresi is a megoldást, elősegíti is a megoldást* és éppen azért, mert a helyzet ma még függőben van és ezen megoldás még sem jobbra, sem balra el nem dől, nem egészen tartja szerencsés pillanatainak a mait, hogy a jövőre nézve behatódóbb és részletesebb nyilatkozatot tehessem.

Azt gondolom, hogy a méltóságos főrendek is abban a nézetben kell, hogy legyenek, hogy

akkor, mikor egy kérdés még függőben van, a mikor az eldöntés egyik vagy másik irányban még biztosítva nincsen, nem célszerű ettől függetlenül, ettől önállóan egy másik, esetleg egy harmadik programnak a bejelentésével, ismeretetésével foglalkozni.

Általánosságban méltóztassék a főrendeknek meggyőződve lenni arról, hogy a kormány felelőssége tudatában van, a megdöbbentő helyzetet látja és abból a kiutat keresi, — keresi úgy hogy Magyarország alkotmányán sérelem ne történjék, hogy Magyarország közjogiilag biztosított szabadságai sérelmet ne szenvedjenek, úgy, hogy a parlament működésének lehetősége jövőre is biztosították (Helyeslés) és *keresi a nélkül, hogy magának ezért valami személyi biztonságot vagy elégtételt keresne*. De keresnie kell és kell hogy megtalálja a lehetőségét annak, hogy a többség érvényesülése jövőre biztosították, hogy ismételen elő ne álljanak hasonló helyzetek, midőn a parlament működése, gépezete megáll azért, mert egy kisebbség valamit létrejönni nem enged. (Élénk helyeslés.)

Méltóságos főrendek, hogy csak igen röviden felállítsak egy tételt, kétségtelen, hogy a költségvetés megszavazásának joga az országgyűlést, illeti, de én azt tartom, hogy a kötelessége is és habár van joga azoknak, a kik a kormány iránt bizalommal nem viseltetnek és azoknak, kik a helyzettel megelégedve nincsenek, támadni, abból nem következik az, hogy olyan dolgokat, a melyeknek létrejötte bizonyos időhöz van kötve, a tárgyalások elhúzásával lehetlenné teygenek, úgy hogy szorosán véve nyilatkozni sem pro, sem contra ne lehessen. (Helyeslés.) A parlamenti tárgyalások nem folyhatnak úgy, hogy a többség akarata egyáltalán ne nyilvánulhasson és nem úgy, hogy határozatokat egyáltalán hozni ne lehessen. Ez az, *a mi a betegség legerősebb tünete* ma s melyek orvoslásáról kell gondoskodni s azon transzakció keretében ezen orvosság kérdésével is foglalkozunk. Méltóztassanak azért, méltóságos főrendek, azon nézetemhez járulni, hogy ez időben e kérdésben érdemlegesen tárgyalni nem volna célszerű, nem volna helyes, nem könnyitene a kibontakozást, ellenkezőleg nehezé, talán lehetlenné tenné. (Helyeslés.) Méltóztassanak azonban arról meggyőződve lenni, hogy a kormány komolyan foglal-

kozik a helyzettel, keresi a kibontakozást, reméli, hogy megtalálni fogja és a mit Isten ne adjon, ha megtalálni nem fogja, akkor is a további akciója alkotmányos keretekben s törvényes formákban fog tovább menni azzal az igyekezettel, hogy helyreálljon a rend, hogy helyreálljon az alkotmányos élet működhetési lehetősége, mert úgy tartjuk, hogy a legelőbb és legjelentőségtebb kérdés e dolog, hogy Magyarország alkotmánya, közjoga meg ne inogjon.

Miután a hercegprimás ő Eminenciája napi rend előtt szólalt fel, természetesen, hogy ez alkalommal, ez esetben vitatkozásnak, tanácskozásnak, határozathozatalnak helye nincsen s a méltóságos főrendek bölcsessége el fogja találni azt az utat, melyet ezen kérdésben is, esetleg követni kíván, de én azt gondolom, hogy az ország érdekében van, hogy ő Eminenciájának felszólalásával és az én nyilatkozatommal ezen kérdés befejezettnek tekintessék. (Helyeslés.)

Vasary Kólos hercegprimás: Nagyméltóságú elnök ur, méltóságos főrendek! Nem interpelláltam, csak kérdést intéztem a magas kormányhoz, tehát nincsen jogom kinyilvánítani veszem-e nem veszem-e tudomásul ő exelenciájának adott válaszát, de igenis megnyugtatót és kívánom a mit exelenciád itt kijelentett, hogy azok a tárgyalások minél előbb sikeres eredményre vezessenek. (Éljenzés.)

Gróf Széchenyi Imre: Nagyméltóságú elnök ur, méltóságos főrendek! A miniszterelnök ur válasza, mennyire tőle kitelhetett, megnyugtató irányzatban volt mondva, de az, amit tulajdonképpen belőle következtethetünk az az, hogy ma még a helyzet bizonytalan, a békés kiegyezés óhajtatik, remélhető, de *kézzel fogható biztosíték erre nézve nincs* és azt ő nem tagadja. E helyzetet *nem nézhetjük zsebretelet kézzel*, hanem a főrendház méltóságának és tradíciójának felelünk meg akkor, hogyha magunk részéről is a helyzet javítására megteszünk azt a csekélyet, a mit tehetünk. Ennek folytán van szerencsém egy indítványt benyújtani, a mely házszabályaink 39. §-a értelmében négy aláírással van támogatva, a melynek napirendre tűzését kérem.

Elnök: Miután a gróf Széchenyi Imre által beadott indítvány szabályszerűen történt, négy aláírással támogatattik, az indítvány fel fog ol-

A bácsinak alig maradt már annyija, hogy a legszerényebb körülmények között agg napjait eltölthesse s Dini mégis minduntalan pum-polta most is. Persze ígérni ígért is mellette annyit, hogy szegény Csicsó Dénes sirni tudott volna örömebe, a miért az Uristen olyan derék öcsesél áldotta meg. Azt hajtotta ugyanis Dini mindegyre, hogy csak most támogassa még, mert nemsokára kész ember lesz belőle: megházasodik, az öreget magához veszi, vele ringattatja az unokáit.

Gondját viselik mint a szemük fényének, tenyerükön hordozzák majd s ha elvégre a természet rendje szerint mégis ki fog kíváncskozni egyszer ebből az árnyékvilágból, hát olyan három papos meg négy lovas temetést rendeznek neki, hogy az egész város összefut annak a látására.

Bizony lehetetlen volt el nem érzékenyülni mellette. Csicsó Dénes legalább mindig elérzékenyült ilyenkor s az ingét is odaadja, ha Dini kérni találja.

S lassan majdnem rákerült arra az ingre is a sor.

Az öregnek egyebe se volt már a testénél és lelkénél, no meg egy gyümölcsösénél, melynek árnyas fái mind ő ültette. Itt töltötte valamikor életének legboldogabb perceit. Boldogult feleségének volt az még hozomány. S bárhova ment benne, bármerre tekintett, minden talpalattnyi földhöz egy egy kedves emlék tapadt. Ez volt már mindene.

És Dininek megint pénz kellett.

Az öreg panaszos levéllel felelt, mentegelt, hogy hát most már hiába, bocsánatot kért drágalátos öcsesétől, hogy ne vegye rossz néven, de hát ő legjobb akarata mellett se teljesítheti már kívánságát: a gyümölcsösöt kellene áruba bocsátania. De azt ne kérje, ne kívánja tőle. A levélben pár folt is volt: az öreg könnyei hullottak rája.

Hanem Dini az a levél meg nem hatotta. Ő neki pénz kellett. Megírta szépen bátyjának, hogy semmi tétovázás, adja el azt a darab földet hamarosan, mert ha egy hét múlva az ára kezei között nem lesz, hát fejbe lövi magát menten.

Arra azonban Csicsó Dénesben is fölébredt valami Galamb epéje volt az öregnek s lám most mégis iszonyuan megharagudott arra a gyerekre, kiért egész életét s minden vagyonát fölfáldozta. Maga se tudta, mit tesz: pisztolyt takart egy levélbe, melyre azt a jó tanácsot írta:

— Nesze öcsém, lödd magadat fejbe.

És elküldte neki. Csöpp lelkiismereti furdalást sem érzett miatta. Inkább oly jóleső érzés töltötte el szívét-lelkét, mely szinte boldoggá tette. Örült, hogy végre valahára tőle is telt valamelyes erély. Most hát megfizetett a háladatlannak. Megtanította kis böcsületre — gondolta magában — hadd tudja meg, hogyan kell egy szegény öreg emberrel bánni.

Boldogtalan Csicsó Dénes! Nem tudta, ha a bárány a farkassal kezd, hát mindig a bárány huzza a rövidebbiket. Így történt most is.

A nagybácsi ott ült a gyümölcsösél rakott almafa alatt régi kedvencz helyén, mikor a posta az újságokat hozta. Levél nem akadt, Dini úgy látszik, nem tartja érdemesnek felelni.

Dénes bácsi először is a megyei lapot terjeszti szét. Átfutja a híreket s egyszercsak megremeg egész testében, szemei megüvegesedve merednek egy helyre. Öngyilkosságról szímol be az újság; azt írja, hogy városunknak egy derék rokonszenves polgára, ifjú Csicsó Dénes tegnap pisztolylyal vetett véget életének. Tettének oka ismeretlen, ha csak el nem fogadjuk a különös verziót, hogy a boldogtalan embert szivtelen nagybátyja kergette a halálba.

Még ez is!

Csicsó Dénes körül fordult a világ, fogosdit játszanak körülötte a gyümölcsös fái, keze feje lehanyatlott. Vége volt mindennek. Halva találták kedvencz almafája alatt.

Egyetlen öcses siratta mindössze, a derék Dini, kinek kisebb gondja is nagyobb volt annál, hogysem fejbe durrantsa magát. A lap szerkesztője jóbarátja volt neki s azt az öngyilkosságról szóló rémhírt csak a nagybátyjának járó külön példányba csuszatták bele. Rá akart ijeszteni egyszerűen az öregre. No és a dolog nagyszerűen sikerült. Most már eladhatta azt a gyümölcsösöt — rája szállott az örökségképen. Szépen pénzelt belőle és mint afféle kegyeletes öcs volt szíves kifizetni belőle a két haragos szerény kis temetését is az öregnek, mert hát koldusokat nem szokás nagy paradéval — négy lóval temetni.

vastatni és a 39-ik § szerint a főrendiház határnapot fog kitűzni az előterjesztő indokolásának meghallgatására.

Tessék felolvasni!

Rudnyánszky József jegyző (olvassa.)

A főrendek felirata a királyhoz.

Határozati indítvány a következő szövegű feliratnak felterjesztésére.

Felséges császár és apostoli király!

Legkegyelmesebb Urunk!

Mély aggodalomtól eltelve országunk súlyos helyzete, s ennek további következményei fölött fordulunk császári s apostoli királyi felségednek, mint alkotmányunk legmagasabb óráinak atyai szívéhez.

Ez év első napjával megszűntek azok a törvények, melyek az ország ügyeinek rendes viteléhez szükségesek, s oly törvénykivüli állapotba kerülünk, a mely — kivált ha következményeire gondolunk — *történelmünk szomorú napjait* hozza emlékeztetünkbe. Minden egyes nap, melyet hazánk a mai állapotban kénytelen átélni, csak növeli aggodalmunkat s azt hisszük, hogy az aggodásnak ezen nyomasztó érzete uralja az egész közvéleményt. Felséged hű főrendei úgy vannak meggyőződve, hogy az ország általános óhajta, hogy a *mai helyzetnek minél előbb vége legyen*, hogy a törvényhozás rendes működése minél előbb megkezdhesse, s hogy a közelebb megoldandó kérdésekre jelesül a birodalmi tanácsban képviselt királyságokkal és országokkal megújítandó egyezménynek hazánk érdekeinek megfelelő megkötésére nézve is oly általános a készség, hogy a törvényhozás rendes menetének ez semképezheti akadályát. S ezért bár tudjuk, hogy Felséged legmagasabb uralkodói gondját kiterjeszti helyzetünkre, mégis kötelességünknek tartjuk egyenesen Felségedhez fordulni s a legmélyebb alattvalói hódolattal kérni, hogy *Felséged alkotmányos jogait akképp méltóztassék gyakorolni, hogy az alkotmányos állapotok mielőbb teljesen helyreállítsanak.*

Midőn a főrendiház ezzel a legalázatosabb kérelemmel fordul Felségedhez, attól a kötelességérzettől és meggyőződéstől van áthatva, hogy legfőbb — az alkotmány megőrzésére vonatkozó kötelességét teljesíti. Hódoló mély tisztelettel császári és apostoli királyi Felséged legalázatosabb szolgálói Magyar-Horvát-Szlavon-Dalmát országok főrendei: gróf *Széchenyi* Imre, gróf *Andrássy* Aladár, gróf *Dessenffy* Aurél, gróf *Majláth* József, gróf *Széchenyi* Géza.

Elnök: Hábszabályaink 39-ik §-a szerint a főrendiház határnapot tűz ki, a be-terjesztő indokolásának meghallgatására. Ez a határnap hábszabályaink szerint csak harmad napra tehető, nevezetesen holnaputánra péntekre, mert ez esetben a sürgőségi indítvány a hábszabályok szerint ki van zárva. Tehát az indoklás a holnapután délelőtt 11 órakor kezdődő ülésre tüzetik ki.

A béketárgyalások.

A képviselőház első emeletén, az első számú tanácskozó teremben délelőtt 11 órakor az ellenzéki pártok és disszidensek vezérei pártközi konferenciára gyűltek össze, a melynek az a célja, hogy az ellenzék átvegye a disszidensektől a kormány feltételeit és megállapodjon a további eljárásra nézve. A kon-

ferencián részt vettek az ellenzék részéről Kosuth Ferencz, Tóth János, gróf Apponyi Albert, Horánszky Nándor, Molnár János és Polónyi Géza, a disszidensek részéről: gróf Csáky Albin, Szilágyi Dezső és gróf Andrássy Gyula. A tanácskozás egy órakor még folyik. Hir szerint a vita főleg a kiegyezés és a hábszabályok revíziója körül folyik.

Budapest, január 18. (Saj. tud. táv.) A békekonferencia legelsőben is titoktartást fogadott s így az arról kiszivárgott hírek nem ellenőrizhetők.

Hir szerint legtöbb nehézség a kiegyezés ügyében fordul elő, sőt sok szabadelvű a békét ezek miatt meghusítottnak is tartja és kerületébe utazott. A hábszabály módosításába megegyeznek.

A pártközi konferenciák egyéb hírei is elég kedvezőtlenek. Az ellenzék azt vetle észre, hogy a kormánynak kiegyezési feltétele nem azonos a Széll-féle formulával, mely a kiegyezést 1093-ig akarja megkötni az önnállóság jogi alapján Ausztriával.

A kormány békefeltételei ezt beláthatlan időre proponálják.

A hábszabály módosítására nézve a clotürt ugyan a kormány nem mondja ki nyíltan, de intézkedései odavezetnek. Szilágyi Dezső ezek miatt állítólag el se ment a délutáni konferenciára, mely esti 8 óráig tartott. A konferencia külföldben eddig eredménytelen volt s holnap folytatják.

Este még minisztertanács is volt. A disszidensek is tartottak értekezletet. A hangulat az eredménytelenség miatt kedvezőtlen. Az ellenzék készül is erősen a pénteki ülésre egy heves fellépésre, mely a békebarátokat nem kevésbé kedvetlenülíti.

A kormánypárt álláspontja.

A kormánypárt álláspontjáról illetőleg felfogásáról a kompromisszum tárgyában a következő hű tükröt adhatjuk:

A kormánypárt *sokallja azt az előzékenységet*, melyet a miniszterelnök az ellenzékkel szemben tanusított és az *ellenzék nagy diadalának* tartja a kormányelnök proppozícióit. A legnagyobb diadalnak természetesen *Bánffy el-távozását*, melyben a párt veszedelmeket lát a maga existenciájára nézve. Ugy mondják, hogy Bánffy lemondásával a *miniszteriumban nem egyszerű személyesere áll be*, hanem esetleg a *párt dekompozíciója* következik be. A miniszterelnök lemondása nézetük szerint sokkal nagyobb veszedelem, mint a disszidencia volt. mert nincs a pártnak egyetlen oly pregnáns tagja, a ki öszszetartó kapesot képezhetne és a kire a párt nyugodtan rábízna a vezetést. Az egyetlen ember, a kinek van igérvénye a jövőre, *Tisza* István gróf, a mostani küzdelmek során egyelőre *lehetetlenné váll* és ezt is az ellenzék vívmányának mondják. Ehhez járul még, hogy a kormány koncedálni akarja a *kuriai bíraskodást* választási ügyekben, mivel a párt nem nagyon rokonszenvezik. Sokkal szivesebben látták volna az *inkompatibilitási* törvényt, melyet jogos követelménynek tartanak. A kormány ezt a felfogást ismeri és ezért valószínűnek tartják, hogy a kormány a tárgyalások során engedményeit még az inkompatibilitási törvénnyel meg fogja toldani. A kiegyezésre nézve nem óhajtanak érdemleges változást és legfeljebb pro foro interno valami formulát koncedálnának. Azt hiszik, hogy az ellenzék kapva kap majd az inkompatibilitási törvénnyel megtoldott kormány ajánlaton, mert

ennél többet semmi esetre sem érhet el. Tovább menő követelések meghusitanák az egész kompromisszumot és maguk után vonnák az új választásokat.

Ezeket pedig nem óhajta az ellenzék és nem óhajják a szabadelvű párt független és hazafias elemei sem. Ez utóbbiak most is sokallják, hogy van a pártnak 80—90 olyan tagja, kik szorosán vett kormánykreaturák és plutokraták; részben ifju stréberek, a kik a kormánytól jövőt várnak, részben penzionisták, a kik meghuzódnak a hatalom árnyékában. Hazafias aggodalmaik vannak, hogy ez a tábor még annyira gyarapodhatnék, hogy a pártban tulsulyt kapna és ezért belenyugodnának inkább azokba az áldozatokba, melyeket a kompromisszum rájuk ró, semmint belemennének az új választásba, mely a miniszterelnök végső fegyvere a kibontakozási tárgyalások meghusulása esetén.

A főrendi felirat hatása a szabadelvű pártkörben.

Budapest, január 17. (Saját tud. táv.)

Este igen sok főrendi fordult meg a szabadelvű pártkörben, kik az eredménytelenség miatti kedvetlenséget a főrendi felirat szóbahozásával növelték. A szabadelvűpárt egyes kiválóbbjai a feliratot oly silánynak tartják, hogy e miatt talán tárgyalásra sem kerül.

Állítólag az eredeti tervezet sokkal is kerekdedebb volt, mint a jelenlegi, de annyi aggodalmak merültek fel ellene, hogy sokat töröltek belőle.

Vérengzés Uj-Szt.-Annán.

Uj-Szt.-Anna aradmegyei községben most nagy a szomorúság. Temetésre készülnek, annak a négy férfi és két asszonynak eltemetésére, akit a csendőrök sortüze ölt meg. Az egész községben katonai őrzékek czirkálnak. A földmives nép pedig visszavonulva házába és tanácskozik elkeseredetten, tervezget véres bosszuról. Tegnap számunkban részleteztük a véres eseményt, mely több körülményre vezethető vissza. A délvidéki gazdasági egyesület ottani fiókjának feloszlata szült különösen nagy elkeseredettséget a nép között. A feloszlataknál bizonyos szocialisztikus mozgalmakat mondogattak. Az egyesület igen jótékony hatást gyakorolt a nép gazdasági helyzetére. A tagok gyermekei számára Szegeden nevelőintézetet létesített, melynek növendékei magyar nyelvel, magyaros gondolkozással, érzülettel tértek vissza falujukba. Az egyesület megteremtői *Blaskovich* Ferencz és *Wittmann* János nemzetipárti képviselők voltak. Talán ez szurt szemet az első sorban pártszempontnak szolgáló közigazgatásnak.

Arad, január 18. (Saj. tud. távirata.)

A mai nap sem felt el vérengzés nélkül. A nép bosszuvágya határt nem ismer. Délelőtt egy mindenféle eszközökkel felszerelt csapat tüzött össze a csendőrséggel. A csendőrök az ismételt felszólítás után a csoportot szuronyszegezve szórták szét, melyben 13-at súlyosan megsebesítettek.

Más csoportosulásnál azonban már ez nem volt elégséges. A csendőrök itt kétszer lőttek a nép közé, melylyel többeket megsebesítettek.

A község ostromállapot alá van rendelve.

Hitehagyók és hazaárulók.

Schönererék ismét beszéltetnek magukról és nevük forgalomba jön valahányszor a Reichsrath rendje fejtetőre áll. A vad zsvajból kinek hangja hallatszik ki, mint Schönerer és társai? Magyarország elleni mosdatlan szidalmak gyártásában Schönererék a mesterek és a hit tagadás, a hazaárulás vétkei szintén a díszes triasz, Schönerer, Iró és Wolf neveivel jönnek kapcsolatban.

Los von Rom.

Ez a jelszava az új pártnak és Los von Vaterland! Ezt hangoztatta az a népgyűlés is, amelyet Schönerer és társai toboroztak össze Bécsben a Humberger Saal nagytermében, ahol jelen voltak a német birodalomból az evangélikus szövetség kiküldöttei.

Mindjárt a gyűlés megnyitása után Schönerer indítványozta, hogy a németiséget rá kell bérni, hogy tömegesen lépjen ki a katolikus egyházból. A kilépéseket csak akkor kell megkezdeni, ha 10,000 jelentkező már van. Mikor már ennyien lesznek, Schönerer tudatni fogja a néppel s megkezdődik a németiség kiválása a katolikus egyházból. Az indítványra következett a szavazás. Mind a 800 résztvevő felállott és egyhangulag elfogadta a hit- és hazaáruló indítványt. A szavazás után Stein vette át a szót és indítványozta a protestantizmusra való áttérést, mely egyedül vezet el célhoz a német népet, ezután Benech az ó-katolikusok képviselőjében ajánlotta a saját felekezetét. Még egy szónok akart beszélni, de belépett a rendőrbiztos és követelte a meghívottak névsorát. Schönerer ezt megtagadta, mire a rendőrbiztos kijelenté, hogy a gyűlést feloszlatja. Schönerer hasztalan emelt óvást, a hittagadó és hazaáruló gyülekezetnek el kellett oszlani. Eloszlás közben torkuszkadattából ordítottak a Wacht am Rhein-t, közbe-közbe gyalázó kifejezésekkel illették Rómát, eljeneztek Luthert és az egységes német birodalmat.

A célzat eléggé világos nemcsak a gyűlés szelleméből, hanem Schönererék egész szerepléséből: szétszakítani azon kötelékeket, melyek a németiséget Ausztriához kötik és gátolják a nagy német birodalomhoz való csatlakozást.

A felfegyverezett világbéke.

Budapest, jan. 18.

A konferencia, melynek feladata lesz a világbéke létesítésének megbeszélése, nemsokára összeül s Pétervárról már megjött a híre annak is, hogy Muraviev gróf orosz külügyminiszter miképpen óhajtáná a lefegyverezést megindítani. Ugyanezen hírrel azonban és ez nem minden komikum nélkül való — egyidejűleg egy másik hír is érkezik, az orosz hadi költségeloirányzatáról az 1899-iki évre. Az orosz haderő költségeloirányzata ugyanis az 1899. évre kereken 324 millió rubel, mely mint 35 millióval magasabb a múlt évinél, mikor t. i. Oroszország nem mozgolódott a lefegyverezés eszméjeért. Ebből tengeri haderőre 83 millió rubel van előirányozva.

Most tehát jöhetnek a lefegyverezés feltételei úgy amint azt a »Times« előadja.

Muraviev gróf orosz külügyminiszter ugyanis a következő pontokat fogja terjeszteni a békekonferencia elé: Az államok megegyeznek abban, a hadsereget, tengeri haderőt, a hadibudgetet határozott ideig nem fogják emelni és a redukálá-

sára fognak törekedni. Lemondanak új fegyverek és robbanó anyagok alkalmazásáról, melyek hatékonyabbak mint a régiek. A jegyzék továbbá kéri a használatból kizárni a szörnyűbb hatású robbanó anyagokat és megtiltani hasonló anyagoknak léggömből való levetését. Egy másik tilalom szól a torpedóknak tengeri ütközetben való használatáról s a tengeri hajóknak sarkantyukkal való kombinálásáról.

A genfi conventió pontjainak alkalmazása a tengeri ütközetekre semleges járművek létesítése, melyek a tengeri csaták alkalmával tűzveszedelembé jutottakat megmentenék: a félbe maradt 1874. évi brüsseli határozatok revizionálása, választott bíróság egyes összeütközések kiegyenlítésére stb. A konferencia valószínűleg Brüsszelben fog megtartatni nehogy befolyásolva legyen a tanácskozás a pontok megállapításában.

Egy évi beszámoló.

— A biharmegyei közpörház működéséről. —

Evekig várt Biharmegye, míg végrehajthatta azon határozatát, hogy a megyei közpörházban a világi ápolónők helyett betegápoló apácákat alkalmazhasson.

Az orvosok tapasztalatból látják, hogy semmiféle világi ápolónál nem található fel az Istenbe vetett önfeláldozás, odaadó gondosság és figyelem, mint azokban a szegény, de tisztelretméltó irgalmas nővérekben, akik életüket anynyi lemondással az emberiség szenvedéseinek, nyomorúságainak enyhítésére szentelik.

Dr. Nogáll János felszentelt püspöknek, a jótékony emberbaráti szeretet ez Istennek tett apostolának sikerült a betegápoló Szent Ferenczrendi nővérek közül tizenhatot a megyei közpörház részére megnyerni s ez által új lendületet vett a közpörház beteg forgalma.

A mióta a betegápoló nővérek teljesítik a felügyeleti és ápolási szolgálatot a közpörházban, hónapról-hónapra szaporodik a betegek száma s hatványozódik a jótékony intézmény áldásos működése.

Ha kutatjuk ennek okát, nagyon hamar rájövünk, miért keresik most fel a segélyre szorult betegek nagyobb számmal a közpörház körtermeit.

Amint külföldön és a magyar fővárosban is teljes elismeréssel vannak az apácza ápolók működése iránt, itt is több a bizalom és megnyugvás a betegek között, hogy gondos ápolásban részesülnek.

Előttünk fekszik most a közpörház múlt évi betegforgalmáról összeállított kimutatás, a mely élénk világot vet arra a derék, áldásos működésre, amelylyel dr. Fráter Imre igazgató főorvos a többi orvosokkal és betegápoló nővérekkel szolgálta a szenvedő emberiség ügyét.

A megyei közpörház 250 ágygyal van el látva s a múlt évben 4328 beteget gyógykezelték s az ápolási napok száma 115,883-ra rugott.

A részletes adatok a következők:

Az 1897. évről maradt 160 férfi, 214 nő, összesen 374 beteg.

1898. évben felvettek 2152 férfit, 1802 nőt, összesen 3954 beteget. Tehát az év folyamán ápoltatott 2312 férfi, 2016 nő, összesen 4328 beteg.

Ezek közül elbocsáttatott: *gyógyulva*: 1519 férfi, 1347 nő, összesen 2866; — *javulva*: 345 férfi, 262 nő, összesen 607; — *gyógyulatlanul*: 134 férfi, 116 nő, összesen 250 beteg.

— *Meghalt 150 férfi, 140 nő, összesen 290 egyén.*

Az 1899. évre ápolás alatt maradt 164 férfi, 151 nő, összesen 315 beteg.

A 290 elhalt közül 64 helybeli és 226 idegen volt.

A közpörház személyzete: egy igazgató-főorvos, 2 osztály-orvos, 3 segédorvos; 16 szerzetbeli és 3 világi ápoló, végül 13 szolga.

A közpörházban két osztály van: a rendes betegek után 85 kr. az ápolási díj, míg az elkülönített u. n. uri osztályban 2 frtot kell naponta ápolási díj fejében fizetni.

UJDONSÁGOK.

TAJÉKOZTATÓ.

Január 22. A váraljai velencei takarékos és segély szövetkezet közgyűlése a Nép kör helyiségében d. e. 11 órakor.

Január 25. A kath. kör választmányi ülése d. u. 6 ó.

Január 29. A kath. kör közgyűlése délután 4 órakor.

* **A visszautasított kisajátítás.** A Bazárszoros kiszélesítése folytán előálló kisajátítás kérdésében tegnap zárt ülést tartott a városi tanács, amelyen tárgyalták a kir. törvényszék említett határozatát a kisajátítás iránti kérvényekre vonatkozólag. A tanácsi határozat folytán dr. Bulovszky József még a tegnap folyamán elkészítette a szükséges előterjesztést.

* **A törvényszéki palota átvétele.** Már megemlékeztünk arról, hogy a kir. törvényszék monumentális palotáját végleg átvette az állam az építési vállalkozótól. Pótlólag megjegyezzük, hogy az átvételt nem László Sándor kir. mérnök, hanem Bartha Mór kir. építész, főmérnök eszközölte. — Most már valóban nem tudjuk, miért nem akarják a palota főbejratát megnyitni s miért kell a közönségnek éppen úgy, mint a hivatalnokoknak a József-utcai oldalkapuhoz kerülni?

* **Az idei őszi hadgyakorlatok.** Egy városi újság írja, hogy az ez évi őszi hadgyakorlatokat, melyeken a király is résztvesz, Zala-Egerszeg és Kőszeg között tartják meg. A hadgyakorlaton a bécsi, pozsonyi, valamint a zágrábi és gráci hadtestek fognak résztvenni.

* **Utazási rendelet.** Az igazságügyminiszter rendeletet küldött a uagyváradai törvényszéknek, melyben felhívta a bíróságokat, hogy hivatalos utazásokat csak a körülmények által teljesen indokolt esetekben tegyenek, mert többször előfordult, hogy nagymérvű utazási költségektől a költségvetésileg erre megállapított tétel teljesen kimerült. Figyelmezteti továbbá a bíróságokat, hogy az utazási számlákat kiállítás után számított legkevesebb 14 nap alatt a miniszteriumhoz terjesszék föl, mert különben azok érvényesíthetők nem lesznek.

* **A honvéd huszár-laktanya feiülvizsgálata.** L á h n e r Viktor tábornok tegnap Nagyváradon időzött s megtekintette az új honvéd huszár-laktanyát. Meggyőződött, hogy a laktanya teljesen száraz állapotban, minden kívánalomnak megfelel. A tábornok még tegnap visszautazott a fővárosba.

* **Járványos betegségek Biharmegyében.** Az új év első 15 napjában, bár sok helyen megszűnt a járványos betegség, — még mindig nagy számmal fordultak elő a különböző fertőző bajok. Január 1-től 15-ig *kanyaró* deczemberről maradt 101 beteg; a félhónap alatt 71 újabb megbetegedés fordult elő; meghalt 3. — A *vörheny* több áldozatot követelt. Deczemberről maradt 64 beteg; a félhónap alatt megbetegedett 120, — meghalt 18. — A roncsoló toroklob négy községben bár már előzőleg megszűnt, mégis a 3 régi betegen kívül 12 újabb esetben lépett fel s 3 gyermeket megölt. — *Ahasi hagymáz* 36 régi esettel jött át az új évbe s január 1-től 15-ig 14 esetben fordult elő. Négy beteg meghalt. — A *hólyagos himlő* csupán Erőmhályfalván mutatkozott 2 esetben, míg a hőkhurut Nagy-Bajom községben 15 régi és 1 új esettel szerepelt.

Endréné, Hegedüs Gézané, Huzella Gyuláné. özv. Járossy Károlyné, Korda Kálmáné, Középegy Kálmáné, Miskolczy Barnabásné, özv. Magyar Gézané, Makay Pálné, Nyáry Lászlóné, Meskó Boldizsárné, Sebestyén Lajosné, Schweiger Edéné, Szunyogh Lorándné, Szombathy Istvánné, özv. Steiner Árminné, Tóth Mártonné, Tassy Pálné, Winkler Lajosné.

Leányok: Bige Ilonka, Bagi Margit, Beliczay Irén, Bocz Ilonka, Cziffra Olga, Czifra növ., Eleméri növ. Echeroll Laura, Ficzek Margit, Frankó Margit, Hlatky Margit, Hegedüs Irénke, Járossy Margit, Járossy Karla, Középegy Ilonka, Konrad Margit, Korda Boriska, Kiss Ernesztin, Király Klára, Miskolczy nővérek, Magyar Gabi, Nyáry Margit, Örely Anna, Podmaniczky Emmi, Sipos Elza, Sebestyén Edith, Serényi Vilma, Steiner Cornél, Szombathy Katalinka, Tóth Margit, Tassy Delma, Zivuska növ., Winkler Mártha.

Notabilitások: Dr. Bulyovszky József polgármester, Palotay László kanonok, Hlatky Endre, Ritoók Zsigmond táblai elnök, Tassy törvényszéki elnök, Boóz Géza táblabíró, Szemethy püspöki titkár, Des Echerolles — Kruspér Sándor, Ficzek Lajos, Tóth Márton, Mezey Mihály, dr. Miskolczy Barnabás, Frankó Endre, Hegedüs Géza, Konrad Márk, Sipos Árpád, Schweiger Ede, Magyar Géza, stb.

Karzatok: Bitók Gézané, Nisolvosky Endréné, Juszt Károlyné, Könczey József, Szücs Gézané, Láng Józsefné, Sass Edéné.

A postás bál.

Városunk egyik legnagyobb szabású, legnépesebb bálja, a postás és táviró tisztek hangversenyével egybekötött táncmulatsága. A szereplőket a koncerthez mindig igen gondosan választják meg s éppen azért az amatőr hangversenyek színvonalánál sokkal magasabbban áll és igazi műveltséget nyújt. Természetesen az a sok intelligens fiatal férfi, kik tüzzel-lábra közreműködik a tánc parázsos tételéhez, szintén biztosítékai az estély sikerének. A bálrendező bizottság a következő meghívót küldte szét:

Meghívó. A nagyváradai posta- és táviró-tisztviselői kar az 1899. évi február 4-én, a Kereskedelmi Csarnok összes termeiben tartandó táncmulatságot egybekötött zártkörű hangversenyére. Kezdeté 7 órakor. A hangverseny egyes számai alatt a terem ajtaja be lesz zárva.

Intéző bizottság: Elnök: Schöpplin Ágoston, Alélnök: Rutter Emil, Buhl Emil, Debreczy Imre, Földessy Károly, Gaál Elemér, Gólya Béla, Ertsey Zsigmond, Kutka Géza, Pihál Hugó, Soós Jenő, Vueskics László, Zsdánszky László. Rendező bizottság: Elnök: Rutter Emil, Barbócz Kálmán, Buzogány Gyula, Csathó Béla, Daday József, Demjén Sándor, Desewffy László, Dolch György, Eury Rezső, Fehér Kálmán, Ghiczey Kálmán, Jüricskay Béla, Kohn Dávid, Koszta István, Kovács Andor, Kovács Elemér, Kovács Kálmán, Kun Ferencz, Markovits Sámuel, Mérsáros József, Niedermann Antal, Novák György, Szalay Dezső, Szücs József, Vasadi János.

A hangverseny műsora: 1. »Szeretem a nőket«. Monológ. Előadja: Rácz Gyula. 2. Vomácska József »Klarinet-szólo«. Előadja: Vomácska József. Zongorán kíséri: Smerhovszky József. 3. »Leányszerem«. Győző Lajostól. Előadja: Borsits Mariska k. a. 4. »Zongora hármas«. Louis Wolf-tól. Előadják: Smerhovszky József (hegedű), Szmazenka Ernő (gordonka) és Vomácska József (zongora). 5. »Valami a férfiakból«. Irta és felolvassa Demjén Sándorné úrnő. 6. »Magyar népdalok«. Kalmár Illés ur vezetésével előadja az intézeti énekkar.

Az iparos ifjak próba-bálja. Ma csütörtök este, az iparos ifjak saját helyiségükben sikerültnek ígérkező próba-bált rendeznek. E próba-bál a kolon-estélyek befejezése alkalmából lesz megtartva. Meghívót a mulatságra nem bocsátott ki a rendezőség, hanem ez uton hívja fel az érdeklődőket a megjelenésre. A mulatság az előjelekből ítélve, kitünően fog sikerülni. Kezdeté 8 órakor. Zene díj uraknak 50 kr, hölgyeknek 30 kr.

A 48-as Népkör táncestetélye. A nagyváradai 48-as Népkör zártkörű táncestetélye f. hó 22-én fog megtartani a Zöldfa szálló

nagytermében, a rendezőség buzgón fáradozik hogy a mulatságban résztvevők igényei minden tekintetben kielégíttessenek. A meglepetésre készülő körmagyart a párok már belanulták, a mely iránt oly nagy az érdeklődés, hogy már is sokan óhajtanak a mulatságban résztvenni, ebből következtetve biztosan lehet számítani a sikerre, miután akik ezen mulatságon résztvesznek, azon élvezetes emlékek fognak távozni, mivel alkalmuk lesz az igazi magyar táncban gyönyörködni. A meghívók kihordattak és a kik még ez ideig — talán tévedésből nem kaptak, szíveskedjenek a 48-as kör helyiségében jelentkezni, ahol is meghívók egész a mulatság megtartásáig a legnagyobb készséggel kifognak szolgálatni, melyre ez alkalommal is felhívja az érdeklődők figyelmét a rendezőség.

A munkás-egylet bálja. A nagyváradai munkás betegsegélyző pénztár bálja f. hó 15-én — alaptökéje, özeveg és árva-alapja javára — a késő hajnali órákig tartott s a legkedélyesebb körben folyt le. A jelen voltak közül a következőket sikerült feljegyezni:

Asszonyok: Batkai Gyuláné, Budai Józsefné, Barok Lajosné, Csizsér Lajosné, Frídmann Józsefné, Gulyás Lajosné, Henn Jánosné, Hati Bálintné, Kiss Jánosné, Magyar Jánosné, Nagy Józsefné, Nagy Juliánna, Papp Lajosné, Schenker Gusztávné, Sternak Mártonné, Szabados Lajosné, Sándor Györgyné, Varga Ferenczné, Valaszka Jánosné, Bodola Ferenczné, Boche Ferenczné, Brájer Mórné, Erdélyi Józsefné, Gara Dánielné, György Istvánné, Hoszpodár Mihályné, Grepli Ferenczné, Gaál Antalné, Miklovics Gyuláné, Nádas Lászlóné, Nagy Bálintné, Papp Józsefné, Schmidt Gyuláné, Schüch Flóriánné, Szabó Jánosné, Voncek Zsigmondné, Zsemliczkey Jánosné.

Leányok: Bakos Emma, Csete Mariska, Erdélyi Róza, Faragó Ágnes, Faragó Juliska, Jochmann Mariska, Lestár Gizella, Máthé Ilona, Nádas Karolin, Nagy Teréz, Papp Erzsike, Grepli Berta, Smidt Aranka, Szabó Mariska, Szlabey Jolán, Vámosi Jolán.

Kaszinó-bál Margittán. A »Margitai Kaszinó« saját könyvtára javára 1899. febr. 4-én a »Margit« szálló nagytermében házas jellegű táncmulatságot rendez. A rendező bizottság: Morvay Ti-hamér, elnök. Altmann József, Berger Béla, Dobó Miklós, György László, Horváth Lajos, Kolb Géza, Kabay Sándor, Kunits József, Löwinger József, Mátray Árpád, Nagy Antal, Nagy István, Novák József, Schlögl Ferencz, Torda Jenő, Zách József. Belépő-díj személyenként 2 korona. A hölgyek kéretnek lehetőleg egyszerű ruhában megjelenni. A tánc kezdeté 8 órakor.

FARSANGI NAPTAR.

Január 21. A »Gyermekbarát egyesület« táncestetélye.
Január 22. A »48-as Népkör« bálja.
Február 1. Katholikus kör bálja a Zöldfában.
Február 4. A fogházorók táncvígalmá.
Február 11. A »Gyermekbarát« jelmezestetélye.
Február 5. A nagyváradai ev. ref. egyházközség táncvígalmá.
Február 22. A nagyváradai 48-as népkör táncmulatsága a Zöldfában.

EGYESÜLETEK.

Kath. olvasókör — Rózsafüzér. Örömmel értesülünk a biharmegyei Tóttelék községéből, hogy V a g a s z k y y plébános fáradhatlan buzgólkodása folytán megalakult az ottani polgárok között a kath. olvasókör. Elnökké V a g a s z k y y Jánost választották meg. — Ezenkívül az ottani kath. hívek lelki épülésére ugyancsak vasárnap alakították meg a Rózsafüzér-társulatot.

A nagyváradai szállodások, vendéglősök, kávéosok és korezmárosok tegnap d. u. 3 órakor a »Zöldfa« szálloda kis-termében ipartársulattá alakultak.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter jóváhagyta alapszabályait, melyek hivatva lesznek az ő érdekeit védelmezni.

Nevezetesen ügyelni fognak arra, hogy a szakképzettség a társulati tagok alkalmazottai körében fejlődjék, hogy a tanoncok iskolázottságának és erkölcsi védelemben részesüljenek.

Az alapszabályok szerint ezentúl az ipartársulati tagok és alkalmazottaik között felmerült differenciákat első sorban a társulat béke bírósága lesz hivatva kiegyenlíteni és kevesebb dolga lesz az iparhatóságnak.

Ezenkívül az alapszabályok meg fogják szüntetni az elhelyezési mizériákat, mert a társulat veszi kezébe az ügyet és rendes irodát fog fentarani elnökül.

A tegnapi alakuló gyűlésen egyhangulag Czeglédi Sándort, a »Zöldfa« és Püspök-fürdő köztisztviselőnek örvendő bérlőjét választották meg.

Hasonló lelkesedéssel szintén egyhangulag Hillinger Miksát, pénztárossá szótöbbséggel Gaál Antalt, jogtanácsossá Dr. Dési Géza ügyvédet és titkárrá Sarkadi Ignácot választották meg.

A választmányt tízenkét tagból, a felügyelő bizottság három tagból megalakítván, elnök szép szavakban köszönte meg a tagok érdeklődését és felkérte őket a buzgó együttműködésre, mert — mint tudva van — a folyó évben a pincézerek országos nyugdíjgyűlése és a társipartársulatok Nagyváradon fogják megtartani évi rendes közgyűlést, a nagyváradai pincézeregylet is ezzel kapcsolatosan fogja meg ünnepelni huszonöt éves jubileumát.

Az elnök kijelentéseit az ipartársulat éljenzéssel fogadta és ezzel a közgyűlést véget ért.

Igazságszolgáltatás.

A nagyváradai kir. tábla kitűzött ügyei.

Előadó: *Urbán Adolf.*

- 4908. Belicza György st. lopás, orgazdaság.
- 4833. Frecze Gábor lopás.
- 4943. Rácz Jánosné becsületsértés.
- 4971. Vasadi Tógyer hamis vád.
- 4647. Horváth Ferencz lopás.
- 4648. Veinberger Márton rágalmazás és becsületsértés.
- 4726. Horváth Vilmos közcsend elleni kihágás.
- 4727. Grósz János közbiztonság elleni kihágás.
- 4728. Gyenge Sándor lopás.
- 2731. Tóth József rágalmazás.
- 4423. Rosenberg Jakab anyakönyvi kihágás.

Előadó: *Poynár Dénes,*

- 4602. Osváth Mitru st. testisértés.
- 4608. Pupa Ilie st. testisértés.
- 4609. Pader Tódor testisértés.
- 4682. Szakács Sándor magánokirat hamisítás.
- 4782. Fényes Géza becsületsértés.
- 4904. Tóth Lajos lopás.
- 4551. Gidó Lajos lopás.
- 4548. Gyalng Mihály testisértés.
- 4549. Roik István közcsend elleni kihágás.
- 4567. Kovács Pár st. testisértés.
- 4624. Özv. Hajker Balánsné magánlaksértés.
- 4626. Kopasz Gábor s. t. magánlaksértés.

Előadó: *Harmathy Károly.*

- 23. Nyika György st. lopás.
- 4085. Hirsch Mihály st. testisértés.
- 4086. Pupa Tógyer st. lopás.
- 4087. Haller Karolin st. rágalmazás.
- 4088. Berger András orgazdaság.
- 4104. Fiók Bálint testisértés.
- 4105. Sztoj Nika st. testisértés.

Előadó: *Marienescu Athanáz*

- 3952. Hirschmann Simon — Hirschmann Vilmos.
- 3141. Grosz Gézs — Bárán Ignác.
- 3145. Simkó Imre — Barna Jozefa.
- 3103. Czeglédi József — M. Solyom Balázs.
- 3104. Nagy Károly és neje — Földesi Béné.
- 3105. Fohn Eliás — Györi András.

A százezer frtos sikkasztás. Tóth Kálmán, a Józseftéri postásikkasztó bűnügyét, a ki közel százezer frtot sikkasztott, tárgyalta ma a kir. tábla Zubovich Román bíró előadása alapján. Hónapokon át szötte a tervet, amelyet a múlt év májusában végre is hajtott, amikor két nap alatt nyolcz tételben összesen 91.057 frt értékű pénzeslevelet és csekket elikkasztott s a pénzzel Amerikába készült szökni. Elvitte magával feleségét és két kis gyermekét is, de éppen ez okozta vesztét, mert feleségének kétségbeesett viselkedése magára vonta a brémai kikötő

rendőrség figyelmét s abban a pillanatban, a mikor a sikkasztó a hajóra akart szállni, elfogták őt is, övét is.

Az elsikkasztott pénz legnagyobb része, hétezer s egynéhány forint híjával, megkerült. A törvényszéki tárgyalás alkalmával a vádlott töredelmesen bevallotta bűnét és azt mondta, hogy azért követte el a bűncselekményt, mert méltánytalanul bántak el vele. Tíz éve működtetőként a postán és valahányszor folyamodott, dött már a postán és elutasították, pedig ő jogot hogy előléptessék, elutasították, pedig ő jogot végzett ember. Nem tudott megélni 900 forint végzettséggel s így határozta el, hogy sikkaszt és fizetésből s így biztosít magának. A törvényszék egy folytatólagosan elkövetett hivatali sikkasztás büntetésében mondotta ki bűnösnek Tóth Kálmánt s ezért hat évi fegyházra és a kár megtérítésére ítélte. Az elítélt és a közvádló felebbsére ítélt. A bűntény a táblára került, mely tegnap tárgyalta ezt az ügyet, de lapunk zártáig az ítéletet még nem hirdették ki.

REGÉNY-CSARNOK.

SZERESS ÖRÖKKE.

Írta: Buchanan Róbert.

Angolból fordította: Dr. N. Gy.

43.

Oly gyöngye hangon beszélt, hogy amaz alig értette meg szavait.

— Csendesen! mondá Mártha s mint a fáradt gyermek, Mabel lehunyta szemeit. Oly gyengének, oly fáradtnak érezte magát, s mikor föl is nyitotta szemeit, feje még akkor is forgott. De most följiéd és így szolt:

— Fülöp, én vagyok! Hozzad jöttem! Oh Fülöp, beszélj hozzám!

Aztául fölnyitva szemeit, Mártát látta meg föl hajolni.

— Mártha, hát hol van ő? hol van az én Fülöpöm? Azt hittem, hogy karjaim közt tartom őt s hogy együtt sülyedtünk alá a tengerbe. Az angyalok énekeltek ah, oly édesen, a harangszó csengett. Hallga! még most is egyre cseng!

— Feküdjél le és nyugodjál meg drágám!
— Kinek a kezét fogom most? Fülöpöt?
— Nem, az enyémet! Hát nem ismeresz engem, Mártha nővéredet?

A két szemek kinyitkák, a szomorú arc mosolygott gyöngén, busan.

— Igen, ismerlek; de hol van Fülöp? — mormogá újra lehunyva szemeit; kis vártatva kérdezte újra: — Miért szólnak a harangok?

— A templom harangok ezek; — felelé Mártha — szombat van, holnap pedig karácsony ünnepe.

— Azt gondoltam, hogy karácsony eljött és elmúlt. Miért fekszem itt?

Egy köny pergett alá elsoványodott kezeire, melyek reszkettek a paplan fölött.

— Nagyon, nagyon beteg voltál, de már jobban vagy.

— Hogyan jöttem vissza? Hiszen künn voltam a tengeren, Seth kapitány hajóján s megtaláltam Fülöpöt; de mikor átöleltük egymást, a szellem-hajó elsüllyedt.

— Álmodtál csak angyalom.

— Csak álmodtam volna? Lehet, hogy most is csak álmodom. Mily édesen zengtek a harangok! De ideje, hogy felkeljek s menjek a templomba.

Félig fölemelkedett ágyában, hogy majd elhagyja azt; de Mártha szerető karjai köréje fonódtak s ő fáradtan hanyatlott vissza párnáira. Aztán a szabad, a napsugár eltűnt szeme elől s mély álomba esett.

Órákig feküdt így, bár ő előtte néhány percnek tűnt fel az egész: mikor fölébredt, nevelőatyja, Antal állott mellette, szomorúan fáradtan nézve rá, épen úgy, a hogy álomban látta őt.

— Antal apó, te vagy?

— Én, aranyom.

Hosszan, fáradtan nézett rá.

— Miért sirsz Antal apó?

— Én? — kérdé Antal megtört hangon. Dehogyan sirsz, inkább nevetek, hogy leánykamat ilyen jó színben látom. Hála Istennek, nemsokára szaladgálhatsz megint.

A leány kitárta karjait; Antal összefogta,

összecsókolta azokat. Ha nem sirt, miért voltak szemei tele könnyel, miért reszkettek ujjai? A leány érezve kezei szelid érintését, maga se állhatta meg, hogy ne sirjon.

— Ne sirj, gyermekem, az Isten szerelméért, ne sirj!

De az zokogott, mint a gyermek, nem igen tudva, miért? s e zokogás közt lelke ismét a sötétségbe vándorolt.

Igen, az egész csak álom volt.

Mabel búbanatában borzasztó lázba esett, napokig élet halál között lebegve. A kik ágya mellett állottak, hallhatták egyes szavait, melyeket álomban a vad tengeren hajózva, el ejtett. Fáradhatatlan szeretettel, odaadással örködtek fölőtte, remélve a remény ellen is. A helybeli orvos reszkett érte, hogy nem gyógyul fel, vagy, ha fölgyógyul is, szellemi egyensúlya nem tér vissza többé. De ma, midőn lábujjhegyen ágyához jött s látta a leányt aludni, megtapintva ütérét, vigasztaló feleletet adott a kérdő tekintetekre.

— Azt hiszem, a veszedelem elmúlt, — suttogá — mert ime álma egészen nyugodt. Ne zavarják s mikor fölkel, adjanak neki egy csészével az italból, melyet számára készítettem. Ha mégis visszatérne a láz, csak küldjenek utánam.

Késő délutánig szunnyadozott s mikor fölnyitotta szemeit, látták, hogy tekintete mily nyugodt, természetes. Mindegyiküket megismerte s üdvözölte őket név szerint. Aztán a csészét elvette Antaltól s mosolyogva kiitta azt egy huzamban; hideg, de kellemes volt az, csillapító füvekből készítve s mikor kiitta, mint gyógyító balsam áradt szerte ereiben.

Szomorú egy társaság volt az, a mely e karácsony este az öreg szobában összegyűlt. Ott volt Antal, minden hangra fülelve, a mely az emeleti szobából jött, a hol Mártha vigyázott a betegre; Amos a karosszékből ült, szűrőcsörgetve egyet egyet poharából; később, este Seth kapitány is előkerült, lábujjhegyen jöve gyöngye hangon szólítgatva barátait.

— Hogy van Mabel, apó? — suttogá helyet foglalva.

— Hála Istennek, jobban! Collet mester azt mondja, hogy fölépül.

(Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

Kihallgatás Ferencz Ferdinándnál.

Bécs, január 18. *Ferencz Ferdinánd* főherczeg ma délelőtt többek között *Hunyadi Kálmán* gróf lovassági tábornokot, a király főszertartásmesterét és *Regenhart* lovagot, a bécsi magyar-egyesület elnökét fogadta. (Magy. Táv. Ir.)

Az osztrák kiegyezési bizottság.

Bécs, január 18. A kiegyezési bizottság ma kezdte meg az áruforgalmi statisztikáról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Elsőnek Lecher dr., német haladó-párti szólalt fel. (Magy. Táv. Ir.)

C z á f o l a t.

Bécs, január 18. Egy müncheni lapnak az a jelentése, hogy Heigel müncheni tanárt meghívták a bécsi egyetemre Huber udvari tanácsos utódjául, ép oly alaptalan, mint egy bécsi lapnak az a hiresztelése, hogy a Bühler tanár halálával a bécsi egyetemen megüresedett tanszéket felajánlották Zimmer greifswaldi tanárnak, de ez a meghívást visszautasította. (Magy. Táv. Ir.)

A Ferencz-gránátosok küldöttsége.

Bécs, január 18. A király ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta *Schwartzkoppen* ezredes vezetése alatt érkezett porosz katonai küldöttséget, amely a Fe-

rencz császár nevét viselő gárda-gránátos ezred szerencsekívánatait és hódoló feliratát adta át Ő Felségének, továbbá egy porcellánvázát, amely a porosz királyi porcellángyárban készült. A király, aki a kihallgatáson a Ferencz-gránátosok ezredesi egyenruhájában és a fekete sarsend szalagjával jelent meg, igen kegyesen fogadta a küldöttség szerencsekívánatait. (Magy. Táv. Ir.)

KÖZGAZDASÁG.

Az újságírói sorsjáték II. huzása.

A budapesti újságírók egyesületének segítő alapja javára rendezett nagy sorsjátéknak a II. huzása a székes-lőváros közgyűlési termében diszes és nagy közönség jelenlétében ment végbe. A sorsjáték vezetésére megjelent *Pesti* Ferencz IV. kerületi előljáró, mint politikai hatósági biztos, dr. *Jeszenszky* István kir. közjegyző, azután a budapesti újságírók egyesülete részéről *Cziklay* Lajos az egyesületi segítő-alap atelnöke, *Kálnoki* Henrik ellenőr és dr. *Baán* Zsigmond számvizsgáló, valamint *Fuchs* H. bankár, a sorsjátékvállalat kezelője. Pont hat óra volt, amikor *Cziklay* Lajos üdvözölte az egyesület nevében a megjelenteket és a huzás megkezdődött.

A 20.000 koronás főnyeremény a 2003—39 számú;

az 1000 koronás melléknyeremény a 7995—15 számú sorsjegyre esett.

500 koronát nyert a 7989—38 sz.;

250 koronát a 8814—29 és a 4078—85 sz.;

100 koronát nyert a 1139—56 7285—23

4062—36 és a 7776—87 szám;

50—50 koronát nyert a 7956—80 4933—

9 9539—100 963—40 408—46 5922—74 679

—70 2083—84 2812—42 8869—71 5391—61

9305—71 288—88 2606—60 5116—81 3125

—12 4536—40 2073—93 115—76 és az 1827

—32 szám;

10—10 koronát nyert a 4335—58 9165—

92 5988—28 287—51 8353—13 8314—56 335

—79 624—79 494—28 3046—10 8447—69

2887—38 4721—3 8147—73 8861—43 7416

—70 5989—74 5442—1 967—2 3370—89

9879—56 4704—32 153—80 4834—85 3081—

87 718—89 8717—2 421—86 3804—28 9854

—45 2235—81 4733—51 2656—10 9378—28

9646—99 3185—18 6590—66 747—61 7778—

96 6605—12 8189—56 651—20 7312—48 9030

—73 8096—89 7182—55 6979—87 7942—1

4887—8 4215—69.

Ezekon kívül pedig 5 koronások hazattak ki.

A 20.000 koronás főnyereményt, a mely a 2003—39. számra esett, *Brunner* Kálmán, szegedi lakos nyerte.

Reich Jenő Társas

Tőzsde jelentése.

— A Tiszántul eredeti távirata. —

Határidők.

B u d a p e s t, január 18.

Az irányzat szilárd

Buza márcziusra	—	—	—	—	9.49
Uj tengeri	—	—	—	—	4.86
Rozs őszre	—	—	—	—	7.95
Zab őszre	—	—	—	—	5.78
Tengeri augusztusra	—	—	—	—	—
Buza októberre	—	—	—	—	—

Értéktőzsde.

B u d a p e s t, január 18.

Az irányzat gyenge

Osztrák hitel	—	—	—	—	360.—
Magyar hitel	—	—	—	—	392.—
Allamvasut	—	—	—	—	363.80
Rimamurányi	—	—	—	—	378.—
Magyar jelzálog	—	—	—	—	226.10
Salgótarjáni	—	—	—	—	298.75
Wagon-kölcsön	—	—	—	—	623.—
Villamos vasut	—	—	—	—	279.50
Magyar leszámítoló	—	—	—	—	353.25
Iparbank	—	—	—	—	104.25

Budapest közúti	866.50
Kereskedelmi	1011.50
Déli vasut	78.-

B és cs, január 18.

Az irányzat nyugodt

Osztr. hitel	363.78
Magyar hitel	392.-
Allamvasut	364.1/2
Birodalmi márka	58.97

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1899. január 18-án.

Magyar aranyjárdék 4%	119.75
Magyar koronajárdék	97.96
Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 1/2%	119.75
Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 1/2%	100.-
Magyar keletvasuti államkötvény 1876-ból	120.-
Magyar földterhermentesítési kötvény 4%	96.-
Italmérsi jog megváltási kötvény	100.75
Horvát-szlavón földterhermentesítési kötvény	96.75
Magyar nyereség-sorsjegy-kölcsön	161.-
Tiszabábalyózi és szegedi sorsjegyek kölcsön	138.50
Osztrák járadék papírban	101.25
Osztrák járadék ezüstben	101.25
Osztrák járadék aranyban	120.30
Osztrák korona járadék	101.75
Osztrák magyar bankrészvény	940.-
Magyar hitelbankrészvény	392.-
Osztrák hitelintézeti részvény	360.80
Osztrák-magyar államvasuti részvény	362.45
20 frankos arany (Napoleon d'or)	363.20
Németbirodalmi márka	58.90
London vista	120.25
Párisi vista	47.80
20 márkás arany	11.79

A szerkesztőért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

LAKÁS 1-ső májusra

3—4 száraz, világos, nagy szobával s mellékhelyiségekkel és

4 óra való kényelmes istállóval,

kerestelik.

Ajánlatok szó- vagy írásbelileg

a 7-ik huszár-ezred kezelő-bizottságához

(Körös-kaszárnya) intézendők.

1—360/1899

Pályázati hirdetés.

Nagyvárad város törvényhatósági bizottságának 1899 évi január hó 12-én s folytatva tartott ülésén 1—360/1899 szám alatt kelt határozata értelmében Nagyvárad városnál kinevezés folytán megüresedett **II-od osztályu fogalmazói állásra** ezzel pályázatot hirdetek.

Felhivom ennél fogva mindazokat, a kik ezen — a szervezeti szabályrendelet 216. §-a értelmében 600 frt fizetés és 200 frt lakbér illetményvel javadalmazott és a f. év február havi közgyűlésen választás útján betöltendő II-od oszt. fogalmazói állást elnyerni óhajtják, miszerint szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeket Méltóságos Dr. Beöthy László főispán úrhoz **f. évi február hó 4-nek dél utáni 5 órájáig** annál is inkább nyujtsák be, mivel a későbben beadott kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Nagy-Várad, 1899 január 13.

Bulyovszky József,
polgármester.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1898. évi október 1-től.

Nagyvárad—Szeged.				Szeged—Nagyvárad.				Nagyvárad—Arad.				Arad—Nagyvárad.							
	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.				
Nagyvárad ind.	10 20	4 25	7 30	Szeged ind.	3 45	10 25	6 40	Nagyvárad ind.	10 20	4 25	7 30	Arad ind.	5 10	11 20	9 37				
Ósi >	10 30	4 36	7 44	H.-M.-Vásárhely >	4 44	11 05	7 57	Gyula >	12 21	6 34	10 21	Kurties >	5 39	11 52	10 04				
Less >	10 48	4 56	8 06	Orosháza >	5 39	11 54	9 38	Békés-Csaba >	2 23	7 17	4 32	Kétegyháza >	6 14	12 37	10 54				
Gyapju >	10 56	5 04	8 18	Csaba >	7 00	2 33	4 50	Kétegyháza >	2 54	7 44	5 03	Békes-Csaba >	7 —	2 33	4 50				
Cséffa >	11 0 —	5 12	8 29	Gyula >	7 27	3 05	5 26	Kurties >	3 28	8 20	5 38	Gyula >	7 27	3 05	5 26				
Szalonta >	11 26	5 37	9 08	Sarkad >	7 47	3 27	5 56	Arad érk.	3 55	8 47	6 05	Nagyvárad érk.	9 32	5 30	8 31				
Kötegyán >	11 46	5 57	9 37	Kötegyán >	7 56	3 39	6 09	Szombatság-Rogoz—Dobrest.				Dobrest—Szombatság-Rogoz.							
Sarkad >	11 57	6 9	9 51	Szalonta >	8 23	4 10	6 47	Szombatság-Rogoz ind.	6 08	7 55		Dobrest ind.	4 22	7 41					
Gyula >	12 21	6 34	10 21	Cséffa >	8 42	4 34	7 18	Nánhegyes ind.	6 34	8 21		Nánhegyes ind.	4 32	7 41					
Csaba >	2 10	7 22	4 44	Gyapju >	—	4 42	7 29	Dobrest érk.	6 44	8 31		Szombatság-Rogoz érk.	4 56	7 66					
Orosháza >	3 10	8 32	5 50	Less >	9 04	5 00	7 51												
H.-M.-Vásárhely >	4 00	9 26	7 00	Ósi >	9 21	5 19	8 16												
Szeged >	4 35	10 20	7 55	Nagyvárad érk.	9 32	5 30	8 31												
Nagyvárad—Belényes—Vaskóh.				Vaskóh—Belényes—Nagyvárad				Nagyvárad—Gyoma				Gyoma—Nagyvárad.							
	V. v.	Sz. v.			Sz. v.	Th. v. sz. sz.			V. v.	Sz. v.			Sz. v.	V. v.					
Nagyvárad ind.	3 50	2 40	Vaskóh ind.	4 30	2 —	Nagyvárad ind.	5 50	2 37	Gyoma ind.	3 40	2 40	Nagyvárad ind.	5 05	5 33					
V-Velenceze >	4 05	2 51	Lunka-Rézbánya >	4 42	2 43	Ósi >	6 09	2 51	Déva-Ványa >	4 37	3 48	B.-Püspöki >	7 17	5 57					
Félix-Fürdő >	4 32	3 13	Szudrics >	5 09	3 12	Uj-Palota >	6 24	3 05	Körös-Ladány >	5 13	4 22	Bihar >	7 44	6 20					
Kardó >	4 50	3 27	Belényes >	5 37	3 52	Gyires >	6 41	3 17	Szeghalom >	5 40	4 53	Paptamási >	8 13	6 48					
Magyar Gyepes >	5 50	4 17	Sonkolyos >	5 58	4 15	Körös-szeg >	7 02	3 36	Vésztő >	6 12	5 34	Gyapoly >	8 29	7 03					
Tasádfő >	6 07	4 31	Belényes-Ujlak >	6 10	4 27	Szakál >	7 39	4 05	Kót >	6 38	6 03	B.-Diószeg >	8 52	7 24					
Drág-Cséke >	6 30	4 45	Borz >	6 19	4 37	Nagy-tóti >	7 55	4 21	Iráz >	6 52	6 29	Nagykáglya >	9 07	7 38					
Magyar-Cséke >	6 50	5 12	Sólyom >	6 35	4 58	Komádi >	8 25	4 32	Nagy-tóti >	7 10	7 08	Székelyhid >	9 07	7 38					
Dused >	7 05	5 12	Gyanta >	6 56	5 19	Iráz >	8 42	4 49	Sakál >	7 48	7 43	Bihar >	9 40	8 03					
Szombatság-Rogoz >	7 46	5 47	Hollód >	7 10	5 34	Kót >	9 19	5 14	Körös-szeg >	8 11	8 12	B.-Püspöki >	10 08	8 26					
Hollód >	7 58	5 58	Szombatság-Rogoz >	7 31	6 03	Vésztő >	9 44	5 32	Gyires >	8 33	8 33	Nagyvárad érk.	10 44	9 —					
Gyanta >	8 12	6 11	Dused >	7 55	6 34	Szeghalom >	10 34	6 13	Uj-Palota >	8 47	8 53								
Sólyom >	8 38	6 36	Magyar-Cséke >	8 07	6 49	Körös-Ladány >	11 —	6 31	Ósi >	9 03	9 12								
Borz >	8 53	6 50	Drág-Cséke >	8 26	7 17	Déva-Ványa >	12 03	7 21	Nagyvárad érk.	9 20	9 30								
Belényes-Ujlak >	9 05	7 01	Tasádfő >	8 40	7 33	Gyoma érk.	12 45	8 06											
Sonkolyos >	9 18	7 13	Magyar-Gyepes >	8 54	7 50														
Belényes >	10 04	7 47	Kardó >	9 27	8 31														
Szudrics >	10 27	8 09	Félix-Fürdő >	9 40	8 45														
Lunka-Rézbánya >	10 56	8 21	V-Velenceze >	10 01	9 09														
Vaskóh érk.	11 12	8 49	Nagyvárad érk.	10 11	9 19														
Székelyhid—Margitta				Margitta—Székelyhid				Nagyvárad—Érmihályfalva				Érmihályfalva—Nagyvárad.							
	V. v.	V. v.			V. v.	V. v.			Vegyes v.	Vegyes v.			Vegyes v.	Vegyes v.					
Székelyhid ind.	9 50	7 55	Margitta ind.	4 35	4 45	Nagyvárad ind.	6 50	5 40	Érmihályfalva ind.	5 05	5 33	Nagyvárad ind.	6 50	5 40					
Apátkeresztur >	10 46	8 41	Monos-Petri >	4 46	4 56	B.-Püspöki >	7 17	5 57	Érselind >	5 37	6 24	Bihar >	7 44	6 20					
V.-Ábrány >	11 03	8 55	V.-Ábrány >	4 57	5 08	Paptamási >	8 13	6 48	Székelyhid >	6 14	6 22	Gyapoly >	8 29	7 03					
Monos-Petri >	11 16	9 06	Apátkeresztur >	5 13	5 26	Gyapoly >	8 29	7 03	Nagykáglya >	6 27	7 32	B.-Diószeg >	8 52	7 24					
Margitta érk.	11 28	9 16	Székelyhid ér. reg.	5 54	6 07	B.-Diószeg >	8 52	7 24	Bihar >	6 42	7 03	Nagyvárad érk.	9 07	7 38					
† A vonatok közlekedési ideje közép-európai idő szerint van kitüntetve. — A vastagabb számok este 6 órától reggel 5 óra 59 percig terjedő éjjeli időt jelent.																			

Nyomott lapulajdonos: Szent-László-nyomda részvénytársaság nyomdájában Nagyváradon.